

РЕШЕНИЕ

№ 5208

гр. София, 17.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 24.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **4035** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Делото е образувано по жалба на М. Г. М. срещу заповед № 3297/22.04.2020 г. на директора на Агенция „Митници“ /АМ/, с която на основание чл. 103, ал. 1, т. 1 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя в качеството му на държавен служител – директор на Териториална дирекция „Югозападна“ на АМ.

Оспорва се заповедта като незаконосъобразна и се иска отмяната ѝ. по същество твърденията са, че заявление от 22.04.2020 г., по повод на което е постановена оспорената заповед е подписано от М., но липсва съгласие за прекратяване на служебното правоотношение. Твърди се, че подписа е положен под натиск, след отправяне на заплахи за дискредитиране на жалбоподателя. Твърди още, че не е входил заявлението за прекратяване на служебното правоотношение в деловодството на АМ, а трето лице е извършило това, поради което счита, че съществено е нарушена процедурата при издаване на оспорената заповед. В този смисъл иска събиране на писмени и гласни доказателства и моли за отмяна на заповед № 3297/22.04.2020 г.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. П., който поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноси по делото.

Ответникът – директорът на Агенция „Митници – С.“, в съдебно заседание се представлява от юрк. И., който моли за отхвърляне на жалбата, претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

От доказателствата по делото се установява, а и не се спори, че М. Г. М. към момента на издаване на оспорената заповед е държавен служител на длъжност „директор“ на ТД на АМ, длъжностно ниво 3, в ТД Югозападна на АМ с ранг V- старши.

На л. 9 от делото е приложено заявление от 22.04.2020 г., с вх. № 32-118328 до директора на АМ, от което е видно, че М. Г. М. е искал да бъде прекратено служебното му правоотношение, считано от 22.04.2020г. по семейни причини.

Постановена е оспорената по делото заповед № 3297/22.04.2020 г. от директора на АМ, с която на основание чл. 103, ал. 1, т. 1 от ЗДсЛ и заявление вх. № 32-118328 от 22.04.2020 г. е прекратено служебното правоотношение на М. Г. М., считано от 22.04.2020 г., като е определено и дължимото му обезщетение.

По делото са приложени заверено копие на личното служебно досие на М. М., както и доказателства (л. 257 и сл.) от които се установява, че на 22.04.2020 г. са били постановявани актове от жалбоподателя М., в качеството му на „директор“ на ТД „Югозападна“ и административнонаказващ орган.

Събрани са гласни доказателства, посредством разпитите на свидетелите Е. П. К.-Щ. и Т. В. К.. Свидетелят К.-Щ. по същество заявява, че няма спомени за случая, не помни да е виждала жалбоподателя на 22.04.2020 г., както и да му е връчвала заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, като твърди, че тя не е входирала заявлението на М. в деловодството на АМ. Свидетелят К. заявява, че по длъжностна характеристика се води в Отдел „Административно обслужване“ и има права да извежда писма, като често се случва някой да ѝ възложи извеждането им в деловодната система.

По делото е изслушана и приета съдебна компютърно-техническа експертиза, която съдът кредитира. Според заключението на в.л. Д. С. А“М“ използва деловоден софтуер с наименование „А.“, разработен специално за нуждите на А“М“. След извършена проверка в същата система се установило, че е открит запис „заявление рег. № 32-118328/22.04.2020г. от М. М.“, като записът е създаден от Т. К. в 15.25 ч на 22.04.2020 г. В този запис не бил открит никакъв сканиран документ. В системата „А.“ имало поставена резолюция „Да“ от 22.04.2020 г. и било възложено на Е. К., която на 27.04.2020 г. приключила задачата и е била изпратена до Е. С.. Никъде обаче в системата не фигурирал документа, който се резолира или неговото съдържание.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Заповед № 3297/22.04.2020 г. е връчена на М. М. на 22.04.2020 г., видно от положения подпис с дата, а жалбата е депозирана на 04.05.2020 г. пред Административен съд – София – град, предвид което съдът приема, че жалбата е процесуално допустима, подадена от активно легитимирано лице с обоснован правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

По делото не се спори, че е налично заявление рег. № 32-118328/22.04.2020 г., както и че същото е подписано от жалбоподателя М. М..

Не се спори също, а и от доказателствата по делото се установява, че М. Г. М. към момента на издаване на оспорената заповед е държавен служител на длъжност „директор“ на ТД на А“М“, длъжностно ниво 3, в ТД „Югозападна“ на А“М“ с ранг

V- старши.

При издаване на заповедта, органът по назначаването е спазил изискването за писмена форма и е посочил правното основание за издаването и-чл. 103, ал. 1, т. 1 от ЗДСЛ. Разпоредбата на този текст постановява, че служебното правоотношение се прекратява по взаимно съгласие на страните, изразено писмено; страната, към която е отправено предложението, е длъжна да вземе отношение по него и да уведоми другата страна в десет-дневен срок от получаването му; ако тя не направи това, се счита, че предложението не е прието/. Това са общите основания за прекратяване на служебното правоотношение/. Т.е., материално-правната предпоставка за прилагане на разпоредбата е две еднакви по намерение и насрещни по адресат волеизявления, действителни и доброволни, изходящи от служителя и административния орган за прекратяване на служебното правоотношение.

Налице е и допълнителна материално-правна предпоставка с оглед длъжността, заемана от жалбоподателя – „директор“ на ТД на А“М“, длъжностно ниво 3, в ТД Югозападна на АМ с ранг V- старши.

Съгласно чл. 6, т. 6 от УПАМ приет с ПМС № 57 от 14.03.2014 г., обн., ДВ, бр. 25 от 18.03.2014 г., ДВ, бр. 2 от 2019 г., в сила от 7.01.2019 г., отм., ДВ, бр. 59 от 16.07.2021 г. директорът на А“М“, съгласувано с министъра на финансите назначава и освобождава главните директори на главни дирекции, директорите на дирекции в специализираната администрация на Агенцията и директорите на териториалните дирекции.

В общоприетия си смисъл думата "съгласуване" означава действие, чрез което две или повече неща се привеждат в съответствие помежду си така, че да не си противоречат. От гледна точка на административното право съгласуването е привеждане в съответствие на волеизявленията на два или повече административни органа за решаването на определен въпрос.

Тази административноправна същност на съгласуването и в частност на съгласуването в хипотезата на чл. 6, т. 6 от УПАМ е въздигнато като юридически факт съвкупността от двете волеизявления - на министъра на финансите и на директора на АМ. Тези волеизявления несъмнено имат властнически характер и в своята съвкупност едностранно предизвикват промени в правната сфера на лицето, изпълняващо висша длъжност в системата на Агенция митници. Нито едно от тях не може самостоятелно да породи тези промени, т. е., нито само волеизявлението на министъра на финансите, нито само това на директора на АМ, може да породи освобождаването от длъжност на главните директори на главни дирекции, директорите на дирекции в специализираната администрация на Агенцията и директорите на териториалните дирекции. Само съвкупността на тези две волеизявления е обявена за юридически факт, въз основа на който настъпва правния резултат - освобождаването от длъжност на посочения директор. Следователно, административен акт в хипотезата на чл. 6, т. 6 от УПАМ е съвкупността от двете волеизявления - на министъра на финансите и това на директора на АМ. Следователно, щом като волеизявлението на министър на финансите по освобождаването от длъжност на директора на ТД Югозападна при А“М“ е елемент от факт. състав по издаването на административния акт по чл. 6, т. 6 от УПАМ, то следва да бъде изразено в писмена форма. Конкретното му материализиране - дали във вид на резолюция върху заповедта на директора на АМ или във вид на самостоятелно съгласувателно писмо - е въпрос на самостоятелно решение от страна на министъра на финансите.

В случая обаче, съгласуване липсва. Заповед № 3297/22.04.2020 г. е постановена само от директора на АМ без съгласуване с министъра на финансите, което налага извода за липса на волеизявление и обосновава незаконосъобразност, до степен на нищожност на административния акт, която следва да бъде прогласена.

Този изход на съдебния спор определя като основателна претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото. Претендирана е сумата от 1655 лева по списък по чл. 80 от ГПК на л. 319 от делото.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на заповед № 3297/22.04.2020 г. на директора на Агенция „Митници“, с която, на основание чл. 103, ал. 1, т. 1 от ЗДсЛ, е прекратено служебното правоотношение с М. Г. М., ЕГН [ЕГН], в качеството му на държавен служител – директор на Териториална дирекция „Югозападна“ на А“М“;

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на М. Г. М., ЕГН [ЕГН], сумата от 1655 (хиляда шестстотин петдесет и пет) лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от съдебния акт да се изпрати на страните на основание чл. 138 АПК.

СЪДИЯ: